

Comentariul poeziei Vara Sfantului Mihai scrisa de Lucian Blaga- a treia parte

In chemarea femeii, cuvantul dor implica nevoia de regasire a fiintei noastre intr-o alta durata. Cantecul iubitei este ca al Isoldei, aspiratie de total, de vesnicie prin dragoste: 'Femeie/ ce mare porti in inima si cine esti?/ Mai canta-mi inca o data dorul tau, Sa te ascult/ si clipele sa-mi para niste muguri plini/ din care infloresc aievea - vesnicii.' (Dorul)

Nimeni in lirica noastra (poate totusi Eminescu si V. Voiculescu) n-a atins accente atat de infiorate de beatitudine, expresii atat de fericite ale metamorfozarii, profunzimi atat de simple si cutremuratoare ale misterului erotic. Versurile au o limpezime de cristal: "Cantam pamantul, unde/ mitic sa ne-alcatuim/ ochi ca oameni sa deschidem/ dar ca pomii sa-nfloram" Fenomenul iubirii ecircumscris ca foc ceresc (focul este simbolul iubirii in poezia lui Blaga), ca participare la o combustie pe care Dumnezeu o intretine, facand-o respiratie cosmica.

"Ia totul scanteie din toate/ Tampla se-aprinde/ de tampla si piatra de piatra/ O stea nevazuta ia foc in cadere din gerul/ vazduhului./ Arde-n armura, sub zea, cavalerul/ femeie invinsa, minune fara vesminte/ strigand langa vatra./ Si-aprind licuricii, ei insisi, din dragoste rugul./ Iubirea tasneste din tarana si face pamantul aura,/ s-ajunga-n tarii, s-acopere rugul./ Rareori numai, sfarsitul nu e cenusa/ Cat e intinsul si-naltul luminii/ Dumnezeu singur arde suav cateodata prin tufe fara de-a mistui. El cruta si mangaie spinii/ Altfel noi ardem, iubito,/ Altfel ne este ardoarea/ Cat e intinsul, cat e inaltul/ noi ardem si nu ne iertam/ noi ardem, ah, cu cruzime-n vapai/ mistuindu-ne unul pe altul."

Poezia "Vara Sfantului Mihai" - una dintre capodoperele lui Blaga a fost publicata mai intai in "Contemporanul" (nr.44, 1962), cu titlul "Vara de noiembrie". In volumul "Poezii", publicat postum, apare cu titlul "Vara sfantului Mihai". Intregul ciclu "Vara de noiembrie" (devenit Cantecul focului in Opere, 2, 1974) are drept "tema" centrala erosul, inteles ca o suprema cale de cunoastere, ca o legatura afectiva a poetului cu lumea. Eresul apare aici in ipostaza iubirii sublimate de experienta si varsta. Prin poezia Vara Sfantului Mihai "se propune un altfel de sentiment, impacat si lumesc, trait in doi, deci impartasit, comunicat, spre deosebire de iubirea oarecum egocentrica de la inceput, atribuita doar "eu"-lui propriu si refuzata altora" (Marin Mincu)